

ingediend op **643** (2015-2016) – Nr. 1
10 februari 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014;
- 2° het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014 tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

Toen de Poolse methode voor het vermijden van dubbele belasting in 2006 werd gewijzigd, besloot de Poolse regering te onderhandelen over het wijzigen van elk DBV dat gesloten werd met een andere lidstaat van de Europese Unie. Op verzoek van Polen werden onderhandelingen gestart met het oog op een herziening van het DBV met België. Het voorliggende protocol beoogt dubbele belasting te vermijden en belastingontduiking te voorkomen. Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het DBV zelf en van zijn toegevoegd protocol (2001). Het telt elf artikelen. Het nieuwe protocol tot wijziging van het DBV betreft voor de Vlaamse overheid hoofdzakelijk de definitie van 'bevoegde autoriteit' aan Belgische kant, het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het regelen van geschillen.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelings-samenwerking.

2. Situering

- De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor Fiscale Zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

- Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

- De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

– Versnelling van het proces

De Groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze' lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de 'witte' lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

– Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

Artikel 2, §3, a), van de overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV ook een gewestbelasting. De Vlaamse onroerende voorheffing werd sindsdien niet uitgesloten uit de werkingssfeer van DBV. De onroerende voorheffing valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van voorliggende overeenkomst.

Wat Vlaanderen betreft, is de overeenkomst volgens het nieuwe artikel 26 niet enkel van toepassing op de federale belastingen, maar ook op de andere belastingen die er (kunnen) worden geheven, zoals die van de gemeenschap, het gewest, de provincies en de gemeenten. Artikel 26, §1, luidt immers als volgt: "De bevoegde

autoriteiten (...) wisselen de inlichtingen uit (...) met betrekking tot de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven (...). De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

3. Inhoud

- De overeenkomst van 2001

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in Polen te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor Poolse investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

- Het protocol

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het DBV (2001) zelf en van zijn toegevoegd protocol (2001). Het telt elf artikelen. Het nieuwe protocol tot wijziging van het DBV betreft voor de deelstaten hoofdzakelijk de definitie van 'bevoegde autoriteit' aan Belgische kant, het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het regelen van geschillen. De artikelen die belangrijk zijn voor de Vlaamse overheid, worden hieronder bondig toegelicht. De artikelen die niet vermeld zijn, betreffen federale bevoegdheden, vooral die in verband met dividenden, pensioenen, royalty's, interesten, verblijfhouders en de plaats van arbeidsactiviteit.

4. Procedureverloop

4.1. Onderhandelingen

België en Polen zijn gebonden geweest door een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting die werd ondertekend op 14 september 1976. Die overeenkomst is vervangen door de overeenkomst tussen België en Polen tot het vermijden van dubbele belastingen en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met toegevoegd protocol (het DBV), ondertekend op 20 augustus 2001 en in werking getreden op 19 april 2004. Een kopie van dit DBV is bij dit ontwerp van decreet gevoegd.

Aanleiding voor het sluiten van de nieuwe overeenkomst was de toetreding van Polen tot de Europese Unie. Deze overeenkomst van 20 augustus 2001 werd gesloten op verzoek van België. De Federale Regering wou immers de handel en investeringen tussen België en Polen bevorderen en dit door middel van de belastingen op dividenden, interesten en royalty's te verminderen in de bronstaat. De overeenkomst is in vrij ruime mate opgemaakt naar de modelverdragstekst van de OESO. Beide staten zijn immers lid van die organisatie.

Toen de Poolse methode voor het vermijden van dubbele belasting in 2006 werd gewijzigd, besloot de Poolse regering te onderhandelen over het wijzigen van elk DBV dat gesloten werd met een andere lidstaat van de Europese Unie. Op verzoek van Polen werden onderhandelingen gestart met het oog op een herziening van het DBV met België. Twee sessies van verdragsonderhandelingen tussen België en Polen volgden.

De eerste onderhandelingsronde vond plaats in februari 2009 te Brussel. De Belgische delegatie, uitsluitend samengesteld uit federale ambtenaren, wou enkele bepalingen wijzigen teneinde deze aan te passen aan de evolutie van het Belgische verdragsbeleid. Omwille van het beperkte mandaat van de Poolse delegatie konden de meeste voorstellen van federale kant toen niet aanvaard worden. De tweede onderhandelingsronde vond plaats in april 2010 te Warschau. Tijdens deze sessie werden de meeste voorstellen van Belgische kant aanvaard. De Poolse delegatie verklaarde zich eveneens bereid om artikel 26 van het DBV te vervangen door een nieuw verdragsartikel dat voorziet in het uitwisselen van inlichtingen overeenkomstig de internationale standaardtekst. Dit nieuwe voorstel van België vloeide voort uit de verbintenis die België in 2009 was aangegaan om die tekst voortaan te hanteren.

Op 29 april 2010 werd een protocoltekst in die zin geparafeerd. Rond dezelfde tijd begon de federale overheid de gemeenschappen en de gewesten te betrekken bij haar beleid inzake het sluiten van belastingverdragen, vooral die inzake het uitwisselen van fiscale inlichtingen. Die wijziging in de federale houding was het gevolg van de bovenvermelde adviezen van de Raad van State over ontwerpen van federale instemmingswetten. De Vlaamse overheid werd bij de onderhandelingen over het voorliggende protocol vanaf eind 2010 onrechtstreeks betrokken via intrafederaal overleg.

Aanvankelijk maakte Polen een probleem van de medebevoegdheid van de Belgische deelstaten. Het Poolse buitenlandministerie betwistte dat de gemeenschappen en de gewesten internationale rechtssubjecten zijn. Dit zou tot gevolg hebben dat de deelstaten niet vermeld worden als partijen bij het DBV. Om dezelfde reden zou het niet nodig zijn om de definitie van de bevoegde autoriteit te wijzigen. Polen vroeg naar precedentes. De Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken heeft daarop in mei 2012 contact opgenomen met de Poolse autoriteiten en uitleg gegeven over de Belgische staatsstructuur en de bevoegdheden van de gefedereerde overheden. Deze démarche leidde tot het opheffen van het bezwaar van het Poolse buitenlandministerie: de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zijn vermeld in de geparafeerde ontwerp tekst van het protocol. Nadat het Poolse ministerie van Financiën met succes had voorgesteld om verdragsartikel 23, 2° (artikel VI van het protocol), over het vermijden van dubbele belasting in Polen alsnog te wijzigen, leidde het nieuwe overleg tot een akkoord tussen beide delegaties en tot de parafering van het voorliggende protocol in september 2012.

Sinds een aantal adviezen van de Raad van State uit 2010 worden DBV's in beginsel als gemengde verdragen beschouwd. Op 3 februari 2011 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende protocol vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden respectievelijk bevoegd geacht. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 18 mei 2011, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

Het voorliggende protocol werd ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden vermeld in de aanhef en in de ondertekeningsformule van het protocol boven de handtekening van de ondertekenaar.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 2001 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol, maar ook aan dat basisverdrag.

4.2. Het advies van de adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) heeft in zijn brief van 2 oktober 2014 aangegeven geen advies meer uit te brengen over voorontwerpen van decreet. De Raad van State heeft in zijn advies echter geoordeeld dat die beslissing van de SARiV om zijn adviesverlening stop te zetten, de verplichting aan de Vlaamse Regering om advies te vragen niet ongedaan maakt, zolang het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen ongewijzigd van kracht blijft. De Vlaamse Regering heeft, om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, haar voorontwerp voorgelegd aan de SARiV. De SARiV heeft op 5 juni 2015 per brief aan de bevoegde minister meegedeeld geen formeel advies uit te brengen. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SARiV.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft in eerdere, vergelijkbare dossiers aangegeven geen advies uit te brengen, maar dit advies over te laten aan de SARiV. Hierdoor werd oorspronkelijk voorbijgegaan aan het inwinnen van het advies. De Raad van State heeft echter in haar advies gesteld dat indien de SARiV geen advies meer verstrekt, er niet meer voldaan is aan de beleidslijn van de SERV om de advisering over te laten aan de SARiV. Om tegemoet te komen aan dit advies, heeft de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet voorgelegd aan de SERV voor advisering. De SERV heeft zich in zijn advies aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing. De Vlaamse Regering neemt akte van het standpunt van de SERV.

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 10 juli 2015, met kenmerk 57.699/3, de opmerking dat de adviezen van de strategische adviesraden – SARiV en SERV – moeten worden ingewonnen.

In de algemene opmerkingen stelt de Raad van State dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen en het verlenen van invorderingsbijstand algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Om aan de vormvereisten te voldoen, heeft de Vlaamse Regering, zoals hierboven toegelicht, de nodige adviezen ingewonnen.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit werd recentelijk besproken op het overlegcomité).

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST

Hoofdstuk I – Werkingssfeer van de overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage met inbegrip van de voorheffingen, de opdecimen en opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, als ook de aanvullende belasting op de personenbelasting.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Hoofdstuk II – Begripsbepalingen

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. Dit artikel werd gewijzigd door artikel I van het wijzigingsprotocol. Onder 'bevoegde autoriteit' verstaat men voortaan, wat België betreft, "naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger".

Artikel 4 bepaalt wat bedoeld wordt met "inwoner van een overeenkomstsluitende staat".

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

Hoofdstuk III – Belastingheffing naar het inkomen

De artikelen 6 tot en met 21 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, relevant voor de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan hoogleraren (artikel 20) en andere inkomsten (artikel 21).

De artikelen II tot en met V van het wijzigingsprotocol hebben betrekking op de wijziging of de vervanging van de artikelen 10 (dividenden), 11 (interessen), 12 (royalty's) en 18 (pensioenen).

Hoofdstuk IV – Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 22, §1, bepaalt dat vermogen uit onroerend goed mag worden belast in de staat waar dat goed is gelegen. Vermogen dat bestaat uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van de permanente bedrijfszetel van een onderneming van de ene staat in de andere verdragspartij mag worden belast in

de andere staat (artikel 22, §2). Schepen en vliegtuigen en het roerend goed gebruikt in internationaal verkeer mogen slechts worden belast in de verdragspartij waar de bedrijfsleider zijn woonplaats heeft (artikel 22, §3). Andere bestanddelen van vermogen van een inwoner van een partnerstaat zijn slechts daar belastbaar (artikel 22, §4).

Hoofdstuk V – Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

Artikel 23, zoals gewijzigd door artikel VI van het wijzigingsprotocol, bevat een reeks maatregelen die in Polen, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting.

Hoofdstuk VI – Bijzondere bepalingen

Artikel 24 bevat het beginsel van non-discriminatoire behandeling. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel VII van het wijzigingsprotocol voegt een zesde paragraaf toe aan artikel 25 betreffende de regeling voor onderling overleg. Indien de bevoegde overheden er niet in slagen om binnen een termijn van twee jaar over dat geval overeenstemming te bereiken, worden de resterende knelpunten die voortkomen uit dat geschil aan arbitrage onderworpen mits tijdig verzoek van de belastingplichtige. Op voorwaarde dat de betrokken belastingplichtige de uitvoering van de arbitragebeslissing aanvaardt, is zij bindend voor beide staten en wordt ze uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de verdragsluitende staten voorziet. Arbitrage is uitgesloten indien er al een uitspraak is gedaan door een rechtbank of een administratief rechtscollege van een verdragsluitende staat. De bevoegde overheden van de staten zullen een akkoord sluiten over de toepassing van deze paragraaf.

Artikel 26 regelt de uitwisseling van inlichtingen en werd vervangen bij artikel VIII van het wijzigingsprotocol.

De eerste paragraaf bepaalt dat de bevoegde overheden van de verdragspartijen de inlichtingen uitwisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. De gegevensuitwisseling wordt niet beperkt door artikel 1 en 2 van het DBV. De overige paragrafen van dit artikel bevatten bepalingen over het verzamelen en het gebruik van de uitgewisselde inlichtingen, zelfs die welke in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een andere gemachtigde.

De overeenkomstsluitende staten verlenen elkaar bijstand voor de betekening en de invordering van hun belastingvorderingen (artikel 27).

Artikel 28 stelt dat de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aantasten die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten. Artikel IX van het wijzigingsprotocol voegt een artikel 28A toe; dit artikel bepaalt dat de voordelen van het DBV niet gelden indien het verworven inkomen verband houdt met een kunstmatige constructie.

Hoofdstuk VII – Slotbepalingen

Artikel 29 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de vijftiende dag na de datum van de uitwisseling van de respectieve akten waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. Voor de toepassing van de verdragsbepalingen wordt een onderscheid gemaakt tussen bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten, andere belastingen geheven of gevestigd naar het inkomen en belastingen naar het vermogen.

De overeenkomst blijft voor onbepaalde tijd van kracht, maar de partijen kunnen elkaar op de hoogte brengen dat zij de overeenkomst wensen te beëindigen door middel van een voorafgaande kennisgeving vanaf een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding (artikel 30).

Protocol

Artikel X van het protocol van 2014 wijzigt het toegevoegde protocol van 2001 in beperkte mate; dit artikel betreft dividenden, de plaats van arbeidsactiviteit en het belasten van inkomsten naar Pools recht.

De overeenkomst en het wijzigende protocol werden opgemaakt in het Nederlands, Frans en Pools. Het wijzigende protocol zal een integrerend deel van de overeenkomst uitmaken en blijft van kracht zolang de overeenkomst zelf van kracht blijft (artikel XI van het wijzigingsprotocol).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

Voorontwerp van decreet houdende instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014; 2° het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014 tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014;

2° het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014;
- 2° het protocol, ondertekend te Luxemburg op 14 april 2014, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Warschau op 20 augustus 2001.

Brussel, 18 december 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM